

ματος αυτου κυνηγηθηκαν η έμειναν για χρόνια στην παρανομία, ενώ πρόσφατα, ορισμένοι εκλέχθηκαν στη δημοτική αρχή, ενώ άλλοι συνεχίζουν στην απέναντι όχθη... Σήμερα, η πόλη της Νέσα έχει πάνω από 1,5 εκατομμύριο κατοίκους και είναι έντονα πυκνοδομημένη και ενσωματωμένη στην Πόλη του Μεξικού. Τα τενεκεδόσπιτα έχουν γίνει ευπρεπή διώροφα και οι δρόμοι είναι ασφαλτοστρωμένοι. Οι αγώνες της, αλλά και η σύγχρονη πολιτιστική δημιουργία πολλών κατοίκων έχουν ξεπεράσει τα όρια της πόλης.

Η Πόλη της Νέσα (όπως αποκαλούν οι κάτοικοι της τη συνοικία-πόλη Νεσαουαλκόγιοτλ) χτίστηκε από χιλιάδες εσωτερικούς μετανάστες, πάνω σε εκατοντάδες στρέμματα βάλτων της λίμνης Τεσκόκο, κρατικής, δημοτικής ή κοινοτικής ιδιοκτησίας, που κατατμήθηκαν παράνομα από μεσίτες. Ενώ κατοικείται από το 1940, γνώρισε μεγάλη εισροή μεταναστών το '60 και, αρχικά, χτίζουν εκεί τις παράγκες τους χωρίς να διαθέτουν τα στοιχειώδη. Μπροστά στην άρνηση της υλοποίησης των υποσχέσεων, δημιουργείται ένα μεγαλειώδες κίνημα που, μεταξύ άλλων, επιβάλλει την άρνηση πληρωμής των χρεών στους μεσίτες. Το κίνημα χαρακτηρίζεται από την έντονη παρουσία γυναικών και ολόκληρων οικογενειών. Το '70 πολλοί συντελεστές του κινήματος αυτού κυνηγηθηκαν η έμειναν για χρόνια στην παρανομία, ενώ πρόσφατα, ορισμένοι εκλέχθηκαν στη δημοτική αρχή, ενώ άλλοι συνεχίζουν στην απέναντι όχθη... Σήμερα, η πόλη της Νέσα έχει πάνω από 1,5 εκατομμύριο κατοίκους και είναι έντονα πυκνοδομημένη και ενσωματωμένη στην Πόλη του Μεξικού. Τα τενεκεδόσπιτα έχουν γίνει ευπρεπή διώροφα και οι δρόμοι είναι ασφαλτοστρωμένοι. Οι αγώνες της, αλλά και η σύγχρονη πολιτιστική δημιουργία πολλών κατοίκων έχουν ξεπεράσει τα όρια της πόλης.

Το **Σάντο Ντομίνιγκο ντε Κογιοακάν** χτίστηκε σε μια απόξενη βραχώδη πλαγιά πηγαϊστειογενών πετρωμάτων από μαζική κατάληψη γης, η οποία ενθαρρύνθηκε από εκκλησιαστικές οργανώσεις. Οι κάτοικοι της είναι εσωτερικοί μετανάστες, κυρίως του Νότου. Σ' αυτή τη γειτονιά δουλεύουν ως δάσκαλοι φοιτητές του κοντινού Πανεπιστημίου, με στόχο τη διαμόρφωση ενός κινήματος αντίστασης.

Μεταξύ 1975 και 1980, περίοδο οικονομικής κρίσης και προεδρικής αλλαγής, η κρατική πολιτική για την κατοικία και τα κοινωνικά δικαιώματα συντηρητικοποιείται. Αυτή την περίοδο γεννιούνται καινούργιες μαζικές οργανώσεις στις πολιτείες Μπάχα Καλιφόρνια, Σονόρα και Κοαουίλα, καθώς και λαϊκά μέτωπα διαφόρων πολιτικών αποχρώσεων, που δρουν στις γειτονιές της Πόλης του Μεξικού και, τελικά, δημιουργούν το Εθνικό Συντονιστικό Λαϊκών Κινημάτων Πόλης (CONAMUP), το 1980. Η CONAMUP αγκαλιάζει μεγάλα τμήματα της κοινωνίας: οργανώσεις μικροπωλητών, γυναικείες κινήσεις, συνδικάτα οδηγών και λεωφορείων, ορισμένα τμήματα βιομηχανικών εργατών (υφαντουργεία κ.λπ.), φοιτητές, αγροτικούς αυτόνομους συνεταιρισμούς, οργανώσεις ομοφυλόφιλων κ.ά.

Δεύτερη περίοδος, 1980-1988

Από το 1980 έως το 1988, η CONAMUP συντονίζεται με άλλα κινήματα στη χώρα και συμμετέχει στη δημιουργία συντονιστικού με άλλα κινήματα πόλης της Λατινικής Αμερικής. Μπορούμε να πούμε ότι τα κινήματα πόλης στο Μεξικό κειραφετούνται και αυτοπροσδιορίζονται ως λαϊκό κίνημα πόλης. Το 1983 δημιουργούν, μαζί με φοιτητές, εργατικές και αγροτικές οργανώσεις, την Εργατική Λαϊκή Εθνοσυνέλευση, που καταλήγει στη διοργάνωση γενικής απεργίας. Το 1984, σε 85 πόλεις του Μεξικού έχουμε καταλήψεις γης ενώ, ταυτόχρονα, σε άλλες πόλεις ξεσπούν κινήματα μικροπωλητών, οδηγών λεωφορείων, καθώς και οι πρώτες οργανωμένες

αντιδράσεις σχετικές με περιβαλλοντικά θέματα.

Το 1985, λόγω του σεισμού στην Πόλη του Μεξικού, οι κάτοικοι αυθόρυμπα παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους: παρέχουν άμεση βοήθεια στους

πληγέντες, δημιουργούν ένα κίνημα αποκατάστασης των αστέγων, που, τελικά, αγκαλιάζει όλους τους άστεγους της πόλης και τους φτωχούς κατοίκους της και, ταυτόχρονα, διευρύνεται σε μεσοαστικά στρώματα που ζουν κυρίως στο κέντρο